

۲۰۱۸/۰۸/۲۱

م. اسحاق نگارگر

داشتن تخیل قوی هم مصیبت است! عید قربان و ماتم داران غزنی و کابل

امروز عرفه بود و فردا عید قربان است. در متون قدیم فارسی دری عید قربان را عید گوسفند کُشان می گفتند. اگر چه عید مبارکی پس از ادای نماز عید میان مسلمانان برگزار می شود و مردم پس از نماز عید همدیگر را در آغوش می گیرند و عید را تبریک می گویند اما فیس بُک و انترنت این مسأله را تعامل عام ساخته است که در مبارکباد گفتن عید بر همدیگر پیشی می گیرند. من هم از لطف دوستان برخوردار بوده ام و پیغام های فراوان گرفته ام ولی امشب که شب عید است تخیل نیرومند من در خانه های ماتمدار غزنی و کابل می گشت و فریاد های دردناک پدر ها و مادر ها را می شنید.

من بدبختانه دولت را نیز هرچند در وظیفه حفظ امنیت کوتاه آمده است نمی توانم ملامت کنم. دولت با این همه جنگسالار و دولت ها در درون دولت باید ضعیف و لرزان باشد. آنان که خود به عنوان دولتمرد و سیاستمدار باید نگاهدار قانون و امنیت باشند دولت را از زورگویی و تهدید می ترسانند و به طور مثال می گویند که راه ها را بند می اندازیم و یا برق ها را قطع می کنیم. اصول مدنی حکم می کند که اگر یک مقام دولتی شما اینجا فرض کنید کمسیون انتخابات چند تن را از لیست کاندیدان بیرون کشید آنانی که از این موضوع صدمه دیده اند و ناحق محروم شده اند می توانند موضوع را به محاکم ببرند و طالب عدالت شوند نه اینکه به نام اعتراض های مدنی برای مردم زیان برسانند.

منظور این است که پاسداران قانون چوکی های خود را میراث پدری می دانند و اگر مقام شان تهدید شد زور بازو نشان می دهند. اما من امشب که شب عید است اشک می ریزم که ما مسلمانان چقدر به عنعنات خجسته اسلامی پُشت کرده ایم.

در فرهنگ اسلامی ماه های رجب؛ ذیقعدة؛ ذیحجه و محرم الحرام ماه های حرام است و در این ماه ها به حکم یسئلونک عن الشهر الحرام قتال یعنی جنگ حرام است و مسلمانان حتی در مورد کافران این حکم را رعایت می کردند و از قتال خودداری می نمودند. حتی اعراب مشرک روزگار جاهلیت نیز حرمت ماه های حرام را نگاه می داشتند و انتقام خود را از قاتل پدران خود نیز در ماه های حرام نمی گرفتند. عجیب است آنان که سنت ریش داشتن را به فرض بدل کرده اند و مردم را به خاطر نداشتن ریشی که مطلوب آنان بود زیر دره می انداختند و شاید امروز

هم بیندازند حرمت ماه های حرام را کاملاً از یاد بُرده اند و در آستانهٔ عید در محل آموزش و یادگیری مردم بم می گذارند و هم مرتکب قتل نفس خود می شوند و هم انسان های بیگناه را که سرمایهٔ جامعهٔ ایشان است به کام مرگ می فرستند.

اینان همانند پیروان عبدالله بن اُبی منافق معروف اسلام را به دیگران پیشکش می کنند ولی خود حکم ماه های حرام را نا دیده می گیرند. اسلام اگر دین صلح و آشتی است به همین دلیل است که فرمان میدهد پیروانش چهار ماه (رجب؛ ذیقعدة؛ ذیحجه و مُحرم) دست از قتال بکشند و به مردم آسودگی خیال در مراسم حج و عید بدهند ولی:

■ اینان پیغام آوران درد و مرگ استند.

■ اینان پیش از دیگران و بیش از دیگران اصول اسلام را زیر پای می کنند و با زبان بی زبانی یا شاید بهتر است بگوییم به زبان گوله و راکت به مردم می گویند اسلام همان است که هوی و هوس مرا تأمین می کند و اگر هوی و هوس من را برآورده نسازد نام قتل نفس را استشهاد می گذارم.

اگر اسلام همین است که اینان می کنند کفر بی ضرر صد بار بهتر از این اسلام است که در خانه های مردم بی گناه گلیم ماتم می گسَترَد.

فاعتبروا یا اولی الابصار شبِ عیدقربان ۲۰ اگست ۲۰۱۸ نگارگر برمنگهم

